

ний тѣ съблaзнѣ, преминуваѣтъ по няколко нощи наредѣ безѣ снѣ. Подирѣ това не е за чудене, дѣто някои отѣ тихѣ до тамѣ простирѣтъ цѣломъдріе то си, що то не поминуваѣтъ и женскы тѣ имена на проскомидія тѣ и въ време то на църковны тѣ службы, макарѣ и да имѣ плащѣтъ за това.

Най щастливы сѣ въ това Руснаци тѣ (простый народѣ), кой то и на св. Горѣ могѣтъ съ спокойныхъ съвѣсть да разсѣждаѣтъ за бабы тѣ, да сѣ подемиваѣтъ надѣ дяволѣи тѣ имѣ.

Его незавидна та картина на плотскѣ тѣ бранѣ, на коя то калугерѣ тѣ треба да надвѣе, кога то строго испѣтаня дългѣтъ си. Не сѣкы, то сѣ знае, ще може съ уснѣхѣ да мине този нѣтъ, и повечето, като сѣ усаждаѣтъ отѣ сладострастны видѣнія, по слабостѣ на натурѣ тѣ сѣ впадаѣтъ въ блуденѣ грѣхѣ Духовници тѣ сѣ въоружаваѣтъ срѣщу такыва слабости, съ силы и грозны наставленія и измѣчваѣтъ паднали тѣ съ епитиміи, нѣ и тѣзы епитиміи винагы не дѣйствуваѣтъ. Някои, особенно млади тѣ калугеры, като потѣщѣтъ въ борбѣ тѣ съ плѣтъ тѣ сичкы тѣ сѣ силы, най послѣ падѣтъ въ пѣлно отчаяніе. Търпѣніе то пропада, съвѣты тѣ на духовници тѣ губитѣ сила та си, тежко става да глѣдашѣ на братѣи тѣ, и тука, то сѣ знае, сѣ явява въ сичкѣ тѣ сѣ силѣ страшно то искушеніе на св. Горѣ—*блaганіе то*. Тука вече е въпросѣ за животѣ и смѣртѣ; да сѣ бже или не въ рай тѣ; кой то е пѣлно нацеденѣ съ св. горскы въздухѣ, той ще сѣ доземе, и като отпѣди съ ужасѣ мыслѣ та за *блaгане*, моли сѣ да го заирѣтъ пейдѣ, заема сѣ съ голямо рвеніе да изнуриява себѣ си,—нѣ други, кой то е по слабѣ, не може да издѣржи съблaзнѣтъ,—ще махне съ рѣкѣ на сичкы тѣ подвигы. Грѣшны тѣ, нѣ милы тѣ за сърце то мѣръ, му сѣ представа въ най изящна та си прелестѣ, жаждѣ та за живене сѣ показва на вѣгѣ, той обявява на старци-